

SPONTANE REMISSIONER AF KRÆFT

Ved en spontan remission forstår man, at en cancersvulst forsvinder helt eller delvis, eller i det mindste holder op med at vokse, uden at man kan tilskrive dette fænomen operation, strålebehandling kemoterapi eller anden traditionel behandling, med andre ord, uden at man kan give traditionel behandling æren for behandlingsresultatet.

I den såkaldte bibel for spontanremissioner, skrevet af Brendan O'Regan og Carlyle Hirschberg i 1993 fortæller man, at hovedparten af disse remissioner kommer lige efter en akut infektion med feber. Disse spontane remissioner, på grund af feber, er imidlertid ved at blive sjældne på grund af den udbredte brug af antibiotika og anti-feber midler.

Der kan naturligvis være mange andre årsager til den spontane remission f.eks. psyko-spirituelle årsager, men kendsgerningen er den at remissionen aldrig kommer uden en årsag, og at den bagved liggende årsag synes at skyldes en eller anden stærk immunologisk aktivering af kroppens selvhelende mekanismer. Ofte i form af en produktion af feber-inducerende cytokiner, polypeptider med stærk virkning på immunologiforsvaret.

Visse cancerformer synes at være mere følsomme overfor sådanne aktiveringsmekanismer end andre f.eks. nyrecancer og maligne melanomer.

Hyppigheden af spontanremissioner ses ofte anført som én ud af 60.000 – 100.000 tilfælde. Hvor dette tal stammer fra er uklart, og efter vore erfaringer ligger hyppigheden langt højere, dvs. at spontanremissioner er langt hyppigere end først antaget.

Hvis man følger ovennævnte definition på spontan remission, så skyldes alle case stories med cancerpatienter, som oplever helbredelse eller langvarig overlevelse uden brug af traditionelle terapier, sådanne

Humlegaarden

spontanremissioner. Imidlertid vil det være naturligt at tilskrive de komplementære terapier som patienten har anvendt, ihvertfald en del af æren for det gode resultat, selvom dette i de fleste tilfælde kan have flere årsager. Bl.a. må de psyko-spirituelle årsager ikke underkendes, da vi i dag ved fra den såkaldte psyko-neuro-immunologi, at hjerne-centralnervesystem, det neuroendokrine system og immunsystemet, er ét stort netværk, og at psykiske årsager kan have en dyb indflydelse på immunsystemet.

De traditionelle terapier skal have den ære, der tilkommer dem, men når man under sådanne terapier ser et virkelig godt resultat, siger man aldrig, at patienten nok var blevet helbredt alligevel uden disse terapier.

Det kan virke lidt krampagtigt, når den traditionelle onkologi for enhver pris vil tilskrive gode resultater på de komplementære klinikker ukendte faktorer, som ikke har noget med behandlingen at gøre.